Ons Verhaal: hoe we kinderen en gezinnen weer op weg helpen

Geen kind, gezin of situatie is hetzelfde. Wij geloven niet in een standaard aanpak voor elk gezin. Maar er zijn wel dingen die we belangrijk vinden. Waarden die ons in de goede richting sturen.

'Wij' zijn de samenwerkende gemeenten in jeugdhulpregio FoodValley – Barneveld, Ede, Nijkerk, Renswoude, Rhenen, Scherpenzeel en Veenendaal – en dit is Ons Verhaal. Vanuit Ons Verhaal maken we verbinding met gezinnen, andere betrokken inwoners, scholen, huisartsen, jeugdhulpaanbieders en andere professionals. Het is een kompas om iedere keer de juiste keuzes te maken. En het helpt ons om het steeds beter te doen.

Alle kinderen zijn normaal

We vragen veel van onze kinderen: goede cijfers halen, goed zijn in sport of muziek, een goede baan vinden en vooral heel gelukkig zijn. Steeds leggen we ze langs een meetlat. Een lat die steeds hoger ligt. Een kind dat niet binnen de lijntjes kleurt proberen we alsnog in een hokje te zetten.

Een kind mag zichzelf zijn. Inclusief zijn of haar dromen en talenten. Wij vinden elk kind normaal.

Soms gedragen kinderen zich niet zoals we verwachten. Vaak blijkt er meer aan de hand. Bijvoorbeeld thuis, in de klas of op voetbal. Wij kijken daarom naar het hele plaatje. We zien geen problemen maar juist kansen, en stellen verwachtingen bij. Zodat kinderen hoop en perspectief krijgen en in hun eigen omgeving hun talenten gaan ontdekken.

Een kind is een gezin

Je ouders zijn een veilige haven. Ze geven je richting, liefde en helpen je vooruit. Maar opvoeden, dat valt niet altijd mee. Soms lukt het opvoeden even niet zo goed. Maar dat maakt van iemand nog geen slechte ouder.

De opvoeding overnemen vinden we geen goed idee. Daarom helpen we ouders. We vragen wat ze nodig hebben, ondersteunen hen daarbij en gaan naast ze staan. We kijken naar het hele gezin. En we kijken verder dan onze neus lang is. Zijn er schulden? Is iedereen gezond? Hoe gaat het eigenlijk met broertjes en zusjes?

We doen wat echt nodig is

Het begint met weten wat er aan de hand is. Wat speelt er écht? We praten niet over maar met jeugdigen en ouders. We luisteren zonder vooroordeel. En vragen door, voorbij het eerste antwoord.

Zo kunnen we doen wat echt nodig is. We nemen het probleem of de regie niet over maar helpen gezinnen weer op weg, zodat ze daarna op eigen kracht verder kunnen.

We zijn niet bang om verschil te maken: om op huisnummer 10 iets anders te doen dan op huisnummer 12. We durven te kiezen voor oplossingen die ongebruikelijk zijn. We houden vast wat werkt en laten los wat niet nodig is.

Een kind hoort thuis

Kinderen wonen nergens liever dan bij hun ouders, in hun eigen buurt. Thuis wordt er zonder voorwaarden van je gehouden en kun je ontdekken wie je bent. Gezinnen helpen we dus thuis.

Is het thuis niet houdbaar of veilig, dan doen we zo veel mogelijk om het thuis beter te maken. Niet het kind eruit, maar direct hulp erin. Is dat niet genoeg, dan zoeken we een plek die lijkt op thuis, het liefst in de eigen buurt. Met een duidelijk plan en zicht op perspectief vanaf dag 1. Zodat er snel weer een thuis kan zijn.

Voorkomen is beter dan genezen

We gaan niet op problemen wachten. Ouders helpen we vanaf het begin, bij al hun vragen. We denken praktisch mee. Dat doen we samen met mensen die een gezin zien en er toch al over de vloer komen, zoals verloskundigen en het consultatiebureau, de (jeugd)huisarts en de school.

Soms is meedenken niet genoeg. We helpen elkaar om al vroeg de signalen te zien én er iets mee te doen. We zijn open over onze werkwijze en bespreken die met ouder en kind. We delen onze kennis liever een keer te vaak dan één keer niet vaak genoeg. Zo kunnen we snel helpen en erger voorkomen. Daar is niet alleen dit ene kind bij gebaat. Met snel schakelen en efficiënt werken houden we tijd, geld en aandacht over voor anderen.

Onze jeugdhulpwerkers zijn helden!

Onze jeugdhulpwerkers krijgen vertrouwen om te doen wat nodig is. We stellen ze in staat hun werk goed te doen. Opleidingen zijn vanzelfsprekend en we geven ruimte in tijd. We maken geen beleid zonder jeugdhulpwerkers en ouders aan het woord te laten. Zo zorgen we ervoor dat regels en praktijk elkaar versterken.

We werken met aanbieders die onze visie uitvoeren

Samen met onze aanbieders geven we de jeugdhulp vorm. Zo werken we binnen de financiële ruimte aan het beste resultaat. Dat doen we in dialoog en door te doen wat afgesproken is in onze visie. Lukt dat niet, dan nemen we afscheid van elkaar.

We blijven leren

We kennen de laatste inzichten uit de wetenschap en doen daar ons voordeel mee. We zien in de praktijk wat werkt en wat niet, en leren daarvan. Maar we vragen ouders en ervaringsdeskundigen naar hun verhaal: hoe vond jij het eigenlijk gaan? Hun verwondering is onze spiegel: waarom gaat het linksom als rechtsom hier veel beter werkt?

We praten met elkaar over ons werk. Deze visie is daarbij een toetssteen. Het geeft handvatten om gerichter het gesprek te voeren. We nemen daarbij onze houding en gedrag onder de loep. Doen we het juiste? Zo blijven we niet uit gewoonte doen wat we al deden.

Cijfers zeggen niet alles

Jeugdhulp is geen meetbaar product, maar een relatie. Subjectief. We vragen naar de verhalen van onze jeugdigen en ouders als we afscheid van ze nemen: hoe gaat het nu, hoe was de hulp en hoe voelde je je daarbij? We vragen ook naar de verhalen van onze aanbieders: lukt het om het beter te doen?

Uren lezen voor een compleet verhaal werkt niet. Daarom zoeken we naar manieren om onze verhalen te presenteren. Zonder dat die ene uitzondering de regel lijkt. Tellen en vertellen zijn in balans. De buitenwereld ziet graag grafieken, cijfertjes en trends. Maar we stoppen met het leveren van cijfers waarin we niet geloven. Waarvan we denken: die vertellen niet hoe het zit.
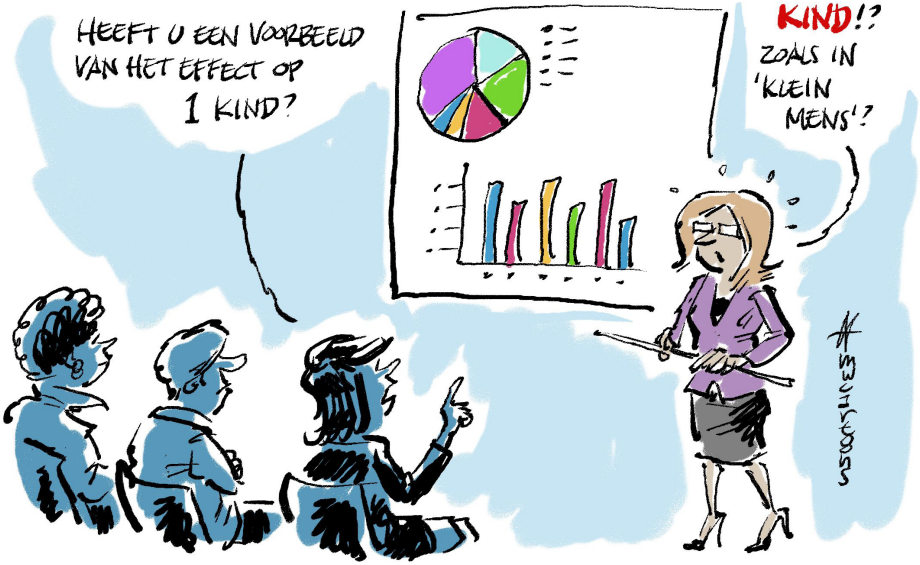
We gebruiken cijfers en trends wel om veranderingen te meten: is er iets aan de hand, dan kunnen we dat onderzoeken. Zo blijven we ook zelf leren en verbeteren.